

Arrest

nr. 301 664 van 16 februari 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E.RAHOU
Vlasmarkt 25
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. RAHOU en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 20 februari 2022 aan in België. Zij dient op 21 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 3 augustus 2022 werd zij overgebracht naar Oostenrijk in het kader van de Dublin III-Verordening nu Oostenrijk de verantwoordelijke lidstaat bleek voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

1.3. Verzoekende partij kwam opnieuw in België aan op 7 augustus 2022 en dient op 9 augustus 2022 opnieuw een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 31 mei 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“WEIGERING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS EN WEIGERING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS

(..)

A. Feitenrelaas

U, K., W. (..), bent een Afghaans burger van Pashtoense origine en een soennitische moslim van geloofsovertuiging. U bent afkomstig van het dorp Mimla (subdorp Qata Qala), behorend tot het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. U woonde met uw ouders, twee broers en twee zussen in Mimla. Uw vader was vroeger leerkracht in enkele scholen in de regio. Wegens een ongeval stopte hij met zijn werk als leerkracht, en jullie hadden inkomsten via landbouwers die op jullie velden werkten. Uw broer M. A. (..) werkte als tolk voor de buitenlanders.

Meer dan tien jaar voor uw vertrek geraakten uw vader en een van uw ooms langs vaderszijde betrokken in een grondconflict. Een persoon van de andere partij overleed toen als gevolg van een schot dat uw vader loste, nadat die persoon uw oom langs vaderszijde gestoken had met een mes. De familie van die persoon verhuisde naar een andere plaats. Vier jaar geleden werd de zoon van uw oom langs vaderszijde doodgeschoten. Volgens de traditie hebben zij nu wraak genomen, en stierf een persoon aan beide kanten. Sindsdien gebeurden geen andere incidenten in het kader van dit grondconflict.

Zes maanden voor uw vertrek uit Afghanistan verdween uw broer M. A. (..). Hij had gebeld dat hij naar huis ging komen van zijn werk, maar hij kwam nooit aan.

Vier of vijf dagen voor uw vertrek uit uw dorp was u in de moskee toen S. A. (..), de kleinzoon van de oom langs vaderszijde van uw vader, en eveneens lid van de taliban, zei dat u de moskee moest kuisen. U hield niet van de manier waarop hij dit zei, en jullie begonnen te discussiëren. Hij zei dat u kon verdwijnen, zoals uw broer verdwenen was. U bedreigde hem met de dood, en verliet de moskee.

Twee dagen later kwam S. A. (..) samen met twee andere leden van de taliban in Nukur Khel om het leven bij een drone aanval. De volgende dag werd zijn dode lichaam naar Mimla gebracht en werd een begrafenisceremonie gehouden. Uw vader was aanwezig op de begrafenisceremonie, u bleef thuis.

Anderhalve dag of twee dagen later werd uw vader gebeld door een lid van de taliban. De taliban zeiden dat uw vader u naar hen moest zenden omdat ze informatie nodig hadden van u. Uw vader bracht u en de hele familie op de hoogte van het telefoongesprek. Uw vader zei dat de taliban uw broer M. A. (..) al hadden meegenomen en dat ze met u misschien hetzelfde wilden doen. Hij stuurde u naar uw oom langs moederszijde genaamd H. I. (..) in Jalalabad.

Diezelfde nacht, toen u al bij uw oom H. I. (..) in Jalalabad was, vielen de taliban binnen bij jullie thuis in Mimla. Ze zochten in jullie huis maar konden u niet vinden. Uw vader zei dat u naar uw oom langs moederszijde ging. Ze sloegen uw vader. De taliban zeiden tegen uw vader dat hij u nergens kon verstoppen, en dat ze u gingen vinden.

U verbleef nog zeven tot twaalf dagen bij uw oom H. I. (..) in Jalalabad, terwijl uw oom en zijn zoon S. (..) uw reis uit Afghanistan regelden.

U verliet Afghanistan ongeveer acht maanden voor aankomst in België, en reisde doorheen Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk (waar u uw vingerafdrücken gaf en waar u asiel aanvraagde), Zwitserland en Frankrijk, om uiteindelijk in België aan te komen. Op 21 februari 2022 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken om een eerste verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U kreeg een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en op 3 augustus 2022 werd u overgebracht naar Oostenrijk. U keerde onmiddellijk terug naar België en diende op 9 augustus 2022 uw tweede verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten voor: uw taskara (Afghaans identiteitsdocument), de oude en nieuwe taskara van uw vader, documenten van zijn werk als leerkracht, identiteitsdocumenten (taskara en paspoort) van uw broer M. A. (..) en documenten van zijn werk als tolk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet vooraleerst op gewezen worden dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (op 21 februari 2022) immers aan geboren te zijn op 2 maart 2005, en verklaarde uzelf dus amper 17 jaar oud. Er werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd op 28 februari 2022, dat uw minimumleeftijd hoger ligt dan u beweerde. Uit dit onderzoek bleek immers dat u reeds een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, namelijk 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u vijftien jaar oud zou zijn geweest bij vertrek uit Afghanistan, en beroept zich hiervoor op uw taskara (CGVS, p.6). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweert u ook ongeveer zeventien-achttien jaar te zijn, al verklaart u ook dat u in 2003 geboren zou zijn (CGVS, p.6). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan, en hiervoor verwijst naar een document dat uw ongeloofwaardig bevonden leeftijd dient te bevestigen en dus weinig betrouwbaar lijkt, ondermijnt bovendien bij voorbaat uw algemene geloofwaardigheid.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Dient te worden opgemerkt dat u uw beweerde problemen met uw neef S. A. (..) en de taliban op geen enkele manier aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst stelt het CGVS vast dat u twijfelachtige verklaringen aflegt wat betreft de kleinzoon van de oom langs vaderszijde van uw vader, genaamd S. A. (..), die de oorsprong van uw problemen vormde, en zijn link met de taliban. Zo blijft u maar vaag in uw verklaringen wat betreft zijn betrokkenheid bij de taliban. Gevraagd sinds wanneer hij met de taliban gelinkt is, verklaart u dat dit sinds lange tijd is (CGVS, p.11). Gevraagd wat zijn rol binnen de taliban inhield, geeft u aan dat hij 'alles' deed voor de taliban en dat hij misschien veel vocht, of misschien veel explosies deed (CGVS, p.15). Ook antwoordt u bevestigend op de vraag of S. A. (..) een belangrijk persoon was bij de taliban (CGVS, p.15). Gevraagd om welke reden u dit dacht, verklaart u enkel: "Misschien omdat hij lang bij de taliban was." (CGVS, p.15), wat weinig overtuigend is.

U verklaart voorts dat de overheid S. A. (..) zocht, en hem daarom uitschakelde (CGVS, p.15). Echter blijkt uit uw verklaringen niet dat de drone aanval waarnaar u verwijst tegen S. A. (..) zelf gericht was: u verklaart dat het 'tegen de taliban was'/tegen de terroristen. Waarom de taliban zouden menen dat u informatie over hun locatie aan de overheid zou hebben doorgespeeld, blijft overigens onduidelijk. Zo was S. A. (..) al jarenlang de imam in Nukur Khel (CGVS, p.11), en kan zijn aanwezigheid en betrokkenheid bij de taliban in die regio de overheid niet zomaar onbekend zijn gebleven. U geeft bovendien aan dat de taliban sinds lange tijd in uw regio aanwezig waren, en dat ze zich meestal in plaatsen als Nukur Khel en Marki Khel bevonden (CGVS, p.12), waardoor een aanval van de overheid op de taliban daar niet ondenkbaar of onverwacht kan zijn geweest. U verklaart zelf dat er eerder ook al gevechten plaatsvonden tussen de overheid en de taliban, meer bepaald in de boomgaarden en aan de controleposten in de regio (CGVS, p.12). Ook zou de overheid wel vaker aanvallen uitvoeren met drones (CGVS, p.12). Gezien al deze elementen is het toch wel merkwaardig dat de taliban u van verraad zouden hebben verdacht, dit terwijl de autoriteiten blijkbaar voldoende kennis hadden van de aanwezigheid van de taliban in deze regio en de situatie er al langere tijd onrustig was. Het hele gegeven an sich, als zou de overheid zich werkelijk gebaseerd hebben op informatie van een burger, komt bovendien zeer ongeloofwaardig over. Verwacht mag worden dat de autoriteiten zich voor dit soort missies baseren op gedetailleerde inlichtingenrapporten, en niet op informatie die u volgens de taliban zou hebben verschaft. Het houdt overigens weinig steek dat een Afghaanse militaire operatie tegen een volgens u beruchte talib zoals S. A. (..) in uw schoenen zou geschoven worden omdat u twee dagen daarvoor een woordenwisseling met hem had. Dat de taliban hierin een oorzakelijk verband zouden hebben gezien, is zeer merkwaardig. Bovendien kan worden vermoed dat een leider van de taliban en zijn entourage wel meer tegenstanders kennen in de regio, en konden behalve u wellicht veel meer mensen verantwoordelijk zijn geweest voor het doorspelen van bepaalde informatie. In zijn geheel komt alles wat u over dit incident vertelt maar weinig overtuigend over.

Ook het vervolg van de feiten weet niet te overtuigen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw vader anderhalve dag of twee dagen na de begrafenis van S. A. (..) zou zijn opgebeld door een lid van de taliban (CGVS, p.14). Vervolgens verklaart u dat de taliban die avond naar uw huis gekomen zijn, toevallig nadat u al naar uw oom langs moederszijde in Jalalabad gevlucht was (CGVS, p.14 en 15-16). Het is opmerkelijk dat de taliban zouden bellen, volgens u om informatie in te winnen, waardoor ze u waarschuwen en een kans geven om weg te vluchten. Gevraagd waarom de taliban niet onmiddellijk naar u op zoek gingen, verklaart u dat de taliban u op een of andere manier naar hen wouden laten komen (CGVS, p.16). Dat de taliban zouden hebben gemeend dat u op dit aanbod zou ingaan en zich vrijwillig

bij hen zou aanmelden, volgens u wellicht om dan gedood te worden, komt opnieuw ongeloofwaardig over. U meent voorts dat de taliban pas de dag na de begrafenis gaat zoeken naar informatie in verband met het overlijden van een lid (CGVS, p. 14). Indien dit zo zou zijn, dan nog is er geen echte reden waarom ze niet eerder contact zochten met u, maar eerst uw vader zouden bellen en dan nog even zouden afwachten om naar uw huis te komen. Het is niet aannemelijk dat de taliban u enerzijds zouden beschuldigen iets te maken te hebben met de dood van S. A. (..), volgens u een belangrijk lid van de taliban, maar anderzijds anderhalve dag of twee dagen zouden wachten om u te contacteren of te informeren naar een stand van zaken. Vervolgens is het merkwaardig dat uw vader tegen de taliban zou vertellen dat u niet thuis was en dan zou zeggen waar u wel was, namelijk dat u naar het huis van uw oom langs moederszijde was gegaan (CGVS, p. 14). Dat hij u en uw oom door dergelijke uitspraak zou hebben blootgesteld aan verdere vervolging, moge duidelijk zijn. Bevreemdend is ook dat de taliban u daarna niet gingen opzoeken bij uw oom langs moederszijde, temeer u beweert dat de taliban overal mensen zouden hebben en overal achter u kunnen komen (CGVS, p. 9 en 17). Het is niet aannemelijk dat zij op de hoogte zouden zijn van de schuilplaats van een verrader, maar u daar dan niet zouden viseren. Verder wijst het CGVS op uw merkwaardige verklaringen als gepeild wordt naar de situatie van uw familie in Afghanistan. Nadat u uit uw huis gevlucht was en naar het huis van uw oom in Jalalabad was gegaan, zouden de taliban zijn gekomen. Echter kende uw familie hierna geen problemen meer. Hoewel uw vader bij het bezoek van de taliban bedreigd werd en geslagen werd door de taliban, lieten ze uw familie hierna met rust. Dit is bijzonder opmerkelijk, temeer zij uw vader in niet is te verstane bewoordingen hadden bedreigd en hem hadden gezegd dat hij u nergens kon verstoppen (CGVS, p. 9). Dat u, die in de ogen van de taliban verantwoordelijk zou zijn voor de dood van een belangrijk lid, niet werd teruggevonden maar dat dit geen verdere gevolgen had voor uw familie die daar achterbleef, is niet aannemelijk. Gevraagd of uw familie nog problemen kende met de taliban na uw vertrek uit uw dorp verklaart u louter dat uw vader zei dat ze informatie probeerden in te winnen (CGVS, p. 17). Ook zouden vrouwelijke familieleden vaak naar uw huis gekomen zijn, om te weten te komen of u er was of niet (CGVS, p. 17). Het is niet geloofwaardig dat de taliban plots zo omzichtig te werk zouden gaan. Opnieuw gevraagd of uw familie nog problemen kende na uw vertrek uit Afghanistan, geeft u aan dat uw vader oud is, uw broers jong zijn en dat de taliban niks zeggen tegen oudere mensen of tegen vrouwen (CGVS, p. 17). Dat de taliban eerst uw broer uit de weg zouden ruimen, vervolgens u zouden willen doden maar na uw verdwijning niet langer blijk zouden hebben gegeven van een doortastende aanpak, is zeer ongeloofwaardig.

Voorts verklaart u dat uw familie langs vaderszijde sinds lange tijd in een grondconflict over de toevoer van water verwickeld is met een andere familie in het dorp. Meer dan twaalf jaar geleden zou een van jouw ooms langs vaderszijde iemand van de andere partij gestoken hebben, waardoor die persoon later aan zijn verwondingen overleed (CGVS, p. 10). Ongeveer vier jaar geleden zou uw neef, de zoon van uw oom langs vaderszijde, gedood zijn door een persoon van die familie (CGVS, p. 10). Dient opgemerkt te worden dat er geen vrees in uw hoofde meer vast te stellen is omtrent dit landconflict. U verklaart zelf dat zij volgens de traditie wraak genomen hebben, en aan beide kanten liet een persoon het leven (CGVS, p. 10). Er kan bijgevolg geconcludeerd worden dat het conflict beslecht is. Indien het conflict nog gaande zou zijn, kan immers verwacht worden dat uw familie tot op heden nog problemen zou kennen, wat niet het geval is. U verklaart hierover enkel het volgende: "We hadden vijandschap en natuurlijk, ze kunnen mij, of mijn vader, beschieten." (CGVS, p. 10). Echter hebben jullie geen personen van de tegenpartij gezien sinds de dood van uw neef (CGVS, p. 10). Dat dit niet het geval is, bevestigt het feit dat er geen bedreigingen meer geweest zijn. Daarnaast kan het CGVS alleen maar vaststellen dat uw familie nog steeds in uw dorp verblijft zonder enige problemen. U verklaart dat zich geen andere incidenten hebben voorgedaan (CGVS, p. 10). Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt u gevraagd naar de situatie van uw familie in Afghanistan, waarop u enkel melding maakt van de gezondheidssituatie van uw ouders, en geen gewag maakt van eventuele problemen inzake dit conflict (CGVS, p. 2). Bovendien verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat u dacht dat dit conflict opgelost werd, waarna u toevoegde dat u het eigenlijk niet weet, wat uw vrees inzake dit conflict nog verder relativeert (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 18 november 2022, vraag 5).

Wat betreft uw verklaring dat uw vader vroeger een leerkracht was in verschillende scholen in jullie regio, dient nog opgemerkt te worden dat hij enkele jaren voor uw vertrek is gestopt met zijn werk als leerkracht, dit na een ongeval waarbij hij beide benen brak (CGVS, p. 10). Gevraagd of hij voordien ooit problemen kende wegens zijn professionele activiteiten, verklaart u dat de taliban soms zouden zeggen dat hij geld aannam van de ongelovigen (CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u geen idee heeft of de taliban ooit tegen uw vader zeiden om te stoppen met zijn professionele activiteiten en of hij concrete bedreigingen heeft ontvangen vanwege de taliban (CGVS, p. 10), wat doet vermoeden dat het voormalig beroep van uw vader inderdaad nooit tot problemen heeft geleid. Evenmin brengt u, als zoon van een voormalig leerkracht, elementen aan die erop zouden wijzen dat u om deze reden alsnog dreigt te worden geïnterviewd.

Verder heeft u verwezen naar uw broer M. A. (..) en zijn professionele activiteiten als tolk voor de buitenlanders. Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer zes maanden voor uw vertrek uit Afghanistan vermist zou zijn geraakt. Sindsdien zouden jullie geen informatie over hem hebben (CGVS, p.11).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Gevraagd of uw broer voor zijn verdwijning problemen kende met de taliban wegens zijn professionele activiteiten, blijft u maar vaag. Zo verklaart u dat hij een tolk was en dus problemen riskeerde met de taliban (CGVS, p.11), zonder specifieke gebeurtenissen aan te halen. U verklaart dan wel dat de taliban soms tegen u, uw broer of uw vader zouden zeggen dat hij werkte voor de ongelovigen en dat hij met dit werk moest stoppen (CGVS, p.11). Echter kon hij dit werk gedurende vier of vijf jaar uitvoeren zonder enige problemen te kennen en kwam hij regelmatig op verlof naar huis (CGVS, p.11), en dit in een regio waar de taliban goed vertegenwoordigd was. Bovendien linkt u de verdwijning van uw broer aan de aanwezigheid en activiteiten van S. A. (..) en de zijnen, maar maakte u het niet geloofwaardig dat deze persoon uw familie heeft geïsoleerd (zie supra). Wanneer het CGVS nagaat wat u en uw familieleden zouden gedaan hebben om uw broer op te sporen, verklaart u gewoonweg: "We deden veel. We vroegen veel naar hem." (CGVS, p.11). U verklaart dan wel dat de echtgenoot van uw tante langs moederszijde aan de taliban gevraagd zou hebben om informatie vrij te geven over uw broer, waarop de taliban zouden geantwoord hebben dat uw broer niet bij hen is (CGVS, p.11). Jullie vermoeden echter dat de taliban misschien niet zouden zeggen waar hij was (CGVS, p.11). Uit uw verklaringen blijkt voorts niet dat jullie verdere pogingen hebben ondernomen om hem te zoeken, wat opmerkelijk is. Al deze elementen doen sterk twifelen aan wat u heeft verklaard, namelijk dat S. A. (..) verantwoordelijk zou zijn voor de verdwijning van uw broer. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de situatie van uw broer toont u de mogelijks problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan. Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen geloofwaardige feiten in die zin aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat aan uw beweerde vrees voor de taliban geen enkel geloof kan worden gehecht. U kan dan ook niet als vluchteling worden erkend. De documenten die u voorlegt, kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw taskara kan hoogstens bewijs leveren voor uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Zoals hierboven al werd opgemerkt, betreft uw taskara een onbetrouwbaar document dat er enkel op gericht lijkt uw beweerde minderjarigheid te bevestigen. Dit document houdt evenwel geen verband met uw vervolgingsvrees. Hetzelfde geldt voor de taskara van uw vader.

De documenten in verband met de voormalige beroepsactiviteiten van uw vader en van uw broer, kunnen hoogstens aantonen dat uw vader als leraar werkte en uw broer als tolk, maar tonen niet aan dat zij of de rest van uw familie hierdoor zouden worden geïsoleerd.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar

ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden vnl. plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari - 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de periode januari-november 2022 telde UNOCHA 32.400 nieuwe IDP's (zie <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-snapshot-population-movements-januynovember-2022-23-november-2022>). Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. In 2022 keerden volgens UNHCR 232.306 ontheemden terug naar hun plaats van herkomst <https://data.unhcr.org/ar/documents/details/98450>.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en

nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen - zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting -, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/>

publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf en de *EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022*, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (*EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022*, *EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022*, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de *COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022*, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, *EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022*, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, *EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022*, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de *EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022*, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/> *PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf*

en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de: "Schending van artikel 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet; schending art. 4.1 Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen

voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming; schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.”

Verzoekende partij geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de motiveringsplicht en stelt dat de bestreden beslissing onjuist en onvolledig is gemotiveerd.

Verzoekende partij doet een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stelt:

“Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoeker dat het CGVS in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan. 5.

Het is wegens deze negatieve interpretaties dat het CGVS geen geloof hecht aan het asielrelaas van verzoeker, terwijl bij een correcte appreciatie van verzoekers verklaringen en bewijselementen zijn asielrelaas wel degelijk zou leiden tot een andere beslissing.”

Verzoekende partij levert verder kritiek op het resultaat van het leeftijdsonderzoek, op de bevindingen van de commissaris-generaal betreffende het lidmaatschap van haar neef S.A. bij de taliban en de voorgehouden problemen met de taliban.

Verzoekende partij concludeert:

“Er kan geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing onjuist is en tevens onvolledig gemotiveerd. Verweerder blijft maar beweren dat het verhaal van verzoeker onaannemelijk is zonder werkelijk aan te tonen waarom dit zo is. Verweerder kan niet aan ‘cherry picking’ doen en de hand van enkele elementen de geloofwaardigheid van verzoeker trachten te ondermijnen.

Het CGVS geeft aan elke verklaring immers een negatieve interpretatie terwijl de verklaringen van verzoeker duidelijk zijn en wijzen op een risico op vervolging.

Zoals hierboven uiteengezet, zijn de motieven om te besluiten dat verzoeker een ernstige vrees voor vervolging kent, overtuigend. Verweerder zoekt spijkers op laag water, geeft verzoeker absoluut niet het voordeel van de twijfel en kiest steeds voor de meest negatieve interpretatie.

Verzoeker heeft nochtans duidelijke verklaringen afgelegd over de bedreigingen die hij diende te ondergaan.

Verweerder heeft dan ook nagelaten een zorgvuldig onderzoek te voeren. Het persoonlijk onderhoud van verzoeker is op geen enkel punt diepgaand. Verweerder diende verder door te vragen zodat verzoeker eventuele onduidelijkheden kon uitklaren.

Het feit dat verweerder over een appreciatiemarge beschikt kan haar niet van haar onderzoekplicht ontslaan.

Verzoeker is tot het uiterste gegaan in zijn medewerkingsplicht en heeft alle vragen inhoudelijk beantwoord alsook getracht keer op keer te verklaren waarom hij niet op de hoogte is van bepaalde details.

Doch slaagt verweerder er in om zijn asielverhaal van tafel te vegen door het geven van vage argumenten die neergepend werden op amper 1 pagina en half.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden.”

2.2. Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de *“Schending van artikel 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.”*

Verzoekende partij stelt dat zij omwille van haar specifieke sociale profiel vreest voor haar leven. Zij wijst in dit kader op de aangevoerde problemen met de taliban en op de inhoud van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Voorts voert zij aan:

“Hoewel verweerder poogt het relaas van verzoeker als ongeloofwaardig te omschrijven, gaat dit niet op. Het asielrelaas van verzoeker is in lijn met de gang van zaken in Afghanistan. Het is niet omdat iets zeldzaam voorkomt, dat het om die reden als ongeloofwaardig bestempeld moet worden. Verzoeker is dus reeds rechtstreeks bedreigd met de dood en dit vormt overeenkomstig art. 48/7 Vw. een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is.

13. Gelet op de omstandigheden en het specifieke profiel van verzoeker is het duidelijk dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Derhalve dient hij erkend te worden als vluchteling.”

2.3. Verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de *“Schending van artikel 48/4, 48/5 en artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Schending van artikel 3 EVRM.”*

In wat zij omschrijft als eerste middelonderdeel, wijst verzoekende partij op de inhoud van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en betoogt zij:

“Het CGVS heeft in bestreden beslissing nagelaten op een zorgvuldige manier te onderzoeken of er effectief dient te worden over gegaan tot de toekenning van de status van subsidiaire bescherming. Evenwel komt hij tot de conclusie dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Nochtans schrijft art. 49/3 Vw. voor dat er naast een onderzoek naar de vluchtelingenstatus een onderzoek naar de mogelijke subsidiaire bescherming moet plaatsvinden. Gezien verzoeker heeft verklaard dat hij een risico loopt op de dood, dient het CGVS op zijn minst een daadwerkelijk onderzoek te ondernemen of om te kunnen beoordelen of er effectief een dergelijk risico bestaat in zijn regio.”

Zij verwijst naar het EASO COI Afghanistan rapport van januari 2022 en meent dat de bronnen waarop de verwerende partij zich baseert in de bestreden beslissing uiterst zorgvuldig gelezen moeten worden en met de nodige terughoudendheid. Volgens haar werd: *“onvoldoende nagegaan of er gronden bestaan om aan te nemen dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van art. 48/4, B2, c, namelijk een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Dit onderzoek zou immers hebben aangetoond dat er wel degelijke gronden zijn om de subsidiaire bescherming aan verzoeker toe te kennen.”*

In wat zij omschrijft als tweede middelonderdeel, stelt verzoekende partij vervolgens verwesterd te zijn en als extreem verwesterd te zullen worden beschouwd.

2.4. Verzoekende partij vraagt op basis van het voorgaande:

“In hoofdorde de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen; Ondergeschikt de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de status van subsidiaire bescherming toe te kennen; In meest ondergeschikte orde het dossier opnieuw over te maken aan de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen teneinde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken.”

2.5. Verzoekende partij verwijst naar volgende stukken in het verzoekschrift:

“4.UNDP, “Afghanistan: socio-economic outlook 2021-2022, averting a basic needs crisis”, 2021, https://www.undp.org/publications/afghanistan-socio-economic-outlook-2021-2022-averting-basic-needs-crisis?utm_source=EN&utm_medium=GSR&utm_content=US_UNDP_PaidSearch_Brand_English&utm_campaign=CENTRAL&c_src=CENTRAL&c_src2=GSR&gclid=Cj0KCQjwmouZBhDSARIsALYcourQe59PyzNvgrq23AXg_5_LttEo0AI1x0hPfChhwgeG8GbyQNTOD0kaAnViEALw_wcB , laatst geraadpleegd op 12 juni 2023;

5. World Food Programme, "Afghanistan 'situation report'", 2 maart 2022, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/wfp-afghanistan-situation-report-02-march-2022> , laatst geraadpleegd op 12 juni 2023;
6. Human Rights Watch, "Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis questions and answers on human costs of sanctions, banking restrictions", 1 maart 2022, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-economic-roots-humanitarian-crisis-questions-and-answers-human-costs> , laatst geraadpleegd op 12 juni 2023;
7. WHO, "Afghanistan emergency situation report", 23 december 2021, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-emergency-situation-report-issue-9-23-december-2021> , laatst geraadpleegd op 12 juni 2023;
8. United Nations Human Rights Council, "Situation of human rights in Afghanistan – report of the United Nations High Commissioner for Human Rights", forty-sixth session, 12 juni 2023, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/situation-human-rights-afghanistan-report-united-nations-high-commissioner-human> , laatst geraadpleegd op 12 juni 2023;
9. EASO COI Afghanistan, januari 2022, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/easo-country-origin-information-report-afghanistan-security-situation-january> , laatst geraadpleegd op 12 juni 2023"

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verwerende partij legt op 29 januari 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.2. Verzoekende partij legt op 1 februari 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd opgeheven met ingang van 21 juli 2018. Hoe deze bepaling *in casu* en door de bestreden beslissing die dateert van 31 mei 2023 geschonden zou kunnen zijn, kan, nog daargelaten dat verzoekende partij waar zij verwijst naar deze bepaling niet de minste verdere duiding verstrekt, dan ook in het geheel niet worden ingezien.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoekende partij toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. De schending van het vertrouwensbeginsel wordt door haar dan ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

4.4. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 4.1 van richtlijn 2011/95/EU, dient voorts te worden opgemerkt dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat,

wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013. De Raad wijst erop dat artikel 4.1 van richtlijn 2011/95/EU werd omgezet naar Belgisch recht in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft deze bepaling te dezen geen directe werking en kan verzoekende partij zich niet rechtsgeldig beroepen op de schending van deze bepaling.

Met de inhoud van het gestelde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.7. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet

4.7.1. Verzoekende partij slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en het minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

4.7.2. Waar verzoekende partij stelt dat het niet de taak is van de commissaris-generaal om de bewijswaarde van alle stukken te ontcrachten en dat er een gedeelde bewijslast geldt, wijst de Raad erop dat uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet volgt dat het in de eerste plaats aan een verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De commissaris-generaal heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker

om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet.

Van verzoekende partij worden aldus correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoekende partij blijft hier echter in gebreke.

4.7.3. Waar verzoekende partij stelt dat *in dubio* het voordeel van de twijfel aan haar dient te worden gegeven, wijst de Raad erop dat de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerlegd moeten worden. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet. De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. De commissaris-generaal concludeerde om de redenen zoals lager uiteengezet terecht dat het asielaanvraag in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

4.7.4. In zoverre verzoekende partij stelt dat zij verwees naar haar taskara waarop haar geboortedatum duidelijk vermeld wordt, dat er bij het gehoor nagenoeg geen aandacht werd besteed aan deze taskara, dat overeenkomstig artikel 34 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht de leeftijd tot de staat van de persoon behoort en deze derhalve door het recht van de staat waarvan verzoekende partij de nationaliteit heeft dient te worden bepaald, dat buitenlandse documenten over de staat van een persoon in principe voorrang hebben op de resultaten van een leeftijdsonderzoek, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat uit de landeninformatie blijkt dat de taskara zeer fraudegevoelig is en dat het voor Afghansen relatief eenvoudig is om informatie over hun geboortedatum te manipuleren. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *"Er moet vooraleerst op gewezen worden dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (op 21 februari 2022) immers aan geboren te zijn op 2 maart 2005, en verklaarde uzelf dus amper 17 jaar oud. Er werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd op 28 februari 2022, dat uw minimumleeftijd hoger ligt dan u beweerde. Uit dit onderzoek bleek immers dat u reeds een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, namelijk 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u vijftien jaar oud zou zijn geweest bij vertrek uit Afghanistan, en beroept zich hiervoor op uw taskara (CGVS, p.6). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweert u ook ongeveer zeventien-achttien jaar te zijn, al verklaart u ook dat u in 2003 geboren zou zijn (CGVS, p.6). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan, en hiervoor verwijst naar een document dat uw ongeloofwaardig bevonden leeftijd dient te bevestigen en dus weinig betrouwbaar lijkt, ondermijnt bovendien bij voorbaat uw algemene geloofwaardigheid.*

(..)

De documenten die u voorlegt, kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw taskara kan hoogstens bewijs leveren voor uw identiteit, nationaliteit en herkomst. Zoals hierboven al werd opgemerkt, betreft uw taskara een onbetrouwbaar document dat er enkel op gericht lijkt uw beweerde minderjarigheid te bevestigen. Dit document houdt evenwel geen verband met uw vervolgingsvrees. Hetzelfde geldt voor de taskara van uw vader.

(..)

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten

bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.”

4.7.5. Gelet op het resultaat van het leeftijdsonderzoek kan verzoekende partij evenmin voorhouden dat zij op het ogenblik dat zij Afghanistan verliet *“nog zeer jong (was)”*. Immers blijkt dat verzoekende partij op het moment dat zij Afghanistan verliet - april 2021 (Verklaring DVZ, 6 april 2022, p. 13) - minstens achttien jaar was. Dat het omwille van haar jonge leeftijd volgens haar gepast zou geweest zijn om haar opnieuw te horen en haar de kans te geven één en ander toe te lichten gaat geenszins op. Uit het administratief dossier blijkt voorts genoegzaam dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 12 januari 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou.

Het zich onterecht uitgeven als minderjarige en aldus bedrieglijke verklaringen afleggen over een dergelijk essentieel onderdeel van de identiteit, met name haar leeftijd, doet terecht besluiten dat dit afbreuk doet aan de algehele geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij.

4.7.6. Anders dan wat verzoekende partij daarenboven voorhoudt, kan zij ook niet gevolgd worden als zou de commissaris-generaal haar vluchtrelaas afdoen als ongeloofwaardig om de enkele reden van de leeftijdsfraude en dat niet dieper ingegaan wordt op haar aanvraag om internationale bescherming. Zo blijkt immers duidelijk uit de verdere motivering dat de commissaris-generaal omstandig motiveert waarom het vluchtrelaas – gelet op de vastgestelde vage en onaannemelijke verklaringen van verzoekende partij – ongeloofwaardig wordt bevonden.

4.7.7. Waar zij betoogt dat de commissaris-generaal niet heeft doorgevraagd over het lidmaatschap van haar neef S.A. bij de taliban zodat zij niet in de mogelijkheid was enige onduidelijkheid uit de wereld te helpen of meer details te verschaffen is verzoekende partij geenszins ernstig. Immers blijkt uit lezing van het gehoorverslag dat de protection officer verzoekende partij verschillende vragen heeft gesteld over haar neef S.A., zoals sinds wanneer S.A. bij de taliban zit, wat S.A. precies deed bij de taliban, waarom S.A. een belangrijk persoon was bij de taliban en wordt haar duidelijk gevraagd meer details te geven over S.A. (CGVS, NPO, 12 januari 2023, p. 11 en 15). Verzoekende partij werd aldus naar aanleiding van dit gehoor wel degelijk in de mogelijkheid gesteld om duidelijkheid te scheppen over S.A. en diens betrokkenheid bij de taliban. Zoals de commissaris-generaal evenwel pertinent motiveert bleef zij geheel steken in uitermate vage verklaringen. Dergelijke gebrekkige kennis over een kernelement van haar asielerelaas ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid ervan.

Ook waar zij aangaande de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake de voorgehouden problemen met de taliban nogmaals herhaalt dat de commissaris-generaal niet heeft doorgevraagd zodat zij niet in de mogelijkheid werd gesteld meer gedetailleerde informatie te verschaffen kan zij evenmin worden gevolgd. De Raad benadrukt dat uit lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoekende partij diverse vragen werden gesteld over de kernelementen van haar vluchtrelaas, waaronder de vraag waarom de taliban dachten dat zij een spion was, of de overheid gewoon informatie en instructies van burgers om aanvallen te plegen neemt, waarom de taliban op een gegeven moment toch zou denken dat verzoekende partij betrokken was bij de dood van de neef S.A., waarbij zij tevens werd geconfronteerd met de twijfels van de commissaris-generaal bij haar antwoord, etc. (CGVS, NPO, 12 januari 2023, pp. 14, 15, 16). Verzoekende partij kan hoegenaamd niet gevolgd worden als zou zij verstoken zijn geweest van de mogelijkheid om duidelijkheid te scheppen over de kernaspecten van haar asielerelaas.

Bovendien moet worden opgemerkt dat verzoekende partij de gelegenheid had om opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud te maken en bij de Raad de nodige toelichtingen te verstrekken met betrekking tot de door de commissaris-generaal aangehaalde vaagheden en onaannemelijkheden. Verzoekende partij heeft aldus alle mogelijkheden gehad om haar relaas op een uitgebreide manier uiteen te zetten en vaagheden of onaannemelijkheden in haar verklaringen uit te klaren. De Raad stelt echter vast dat het verweer in het verzoekschrift niet kan overtuigen om de vastgestelde vaagheden en onaannemelijkheden in de verklaringen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

4.7.8. Door voorts de subjectieve overtuiging toegedaan te zijn dat zij doorheen het persoonlijk onderhoud *“coherente, samenhangende en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd”*, dat zij *“in het verloop van het verhoor meerdere malen gedetailleerde informatie over de bedreigingen die (z)ij ontvangen heeft (gaf)”* en haar vluchtmotieven herhaalt, slaagt verzoekende partij er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in het administratief dossier en pertinent zijn te weerleggen. Het komt haar

immers toe deze motieven op concrete wijze te betwisten hetgeen zij op voormelde wijze nalaat te doen. De Raad treedt de in de bestreden beslissing opgenomen motieven waaruit genoegzaam blijkt waarom geen geloof gehecht kan worden aan de voorgehouden vrees bij.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij er niet in slaagt de bevindingen van de commissaris-generaal te weerleggen of ontkrachten en zij aldus een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. De loutere overtuiging van verzoekende partij dat de commissaris-generaal telkens van de meest nadelige interpretatie uitgaat, maakt verder nog niet dat dit zo is. Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing kan zo geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. De Raad benadrukt dat de ambtenaren van het CGVS onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Evenmin kan worden vastgesteld dat het persoonlijk onderhoud onvoldoende diepgaand zou zijn.

4.7.9. Gelet op voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

4.7.10. In zoverre verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat zij haar problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

4.7.11. Daarnaast voert verzoekende partij in het verzoekschrift nog aan dat zij als extreem verwesterd zal worden beschouwd bij terugkeer naar Afghanistan.

Anders dan wat de advocaat van verzoekende partij nog stelt ter terechtzitting dat er onvoldoende beschikbare bronnen zijn inzake de situatie van terugkeerders uit het Westen, moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De Raad wijst erop dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Te dezen benadrukt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij Afghanistan verlaten heeft rond juni 2021, op 21 februari 2022 een eerste maal asiel heeft aangevraagd in België, zij hier reeds gewerkt heeft, een grote vriendenkring heeft opgebouwd en het centrum van haar belangen in België heeft gevestigd. *In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nalaat *in concreto* aan te tonen dat zij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat zij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden geïsoleerd en/of worden vervolgd.

Verzoekende partij reikte gedurende de procedure ter behandeling van haar verzoek om internationale bescherming geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie of haar lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden noch blijkt uit haar verklaringen dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van problemen met de taliban in haar hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of haar lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geïsoleerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of

verzwarend zou zijn. Door verzoekende partij wordt niet de minste concrete informatie bijgebracht, die op haar persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat zij gezien zal worden als zijnde een ongelovige en/of besmet door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt dat verzoekende partij momenteel minstens eenentwintig jaar oud is en omstreeks medio 2021, op minstens achttienjarige leeftijd, uit Afghanistan is vertrokken om in februari 2022 in België toe te komen. Verzoekende partij verblijft bijgevolg ongeveer twee jaar in België en heeft minstens tot haar meerderjarigheid in Afghanistan gewoond. Aangezien zij haar vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht, kan worden aangenomen dat zij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Uit niets blijkt dat verzoekende partij, na een verblijf van amper twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat zij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een eventuele terugkeer. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat haar verblijf sinds twee jaar zich in haar hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen toe.

Met een loutere verwijzing naar het feit dat zij reeds gewerkt heeft in België en hier een vriendenkring heeft, alsook met de bij de aanvullende nota neergelegde loonfiches, een verklaring van haar werkgever en verklaringen inzake vrijwilligerswerk, toont verzoekende partij niet aan dat zij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in haar hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van haar identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat zij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Dit geldt des te meer nu zij zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou, zij soennitisch moslim is, zij de ganse koran kent, zij ook in België naar de moskee gaat (CGVS, NPO, 12 januari 2023, p. 3, 5 en 7), zij een uitgebreid familiaal netwerk heeft in Afghanistan en zij nog regelmatig contact heeft met haar familie in Afghanistan (CGVS, NPO, 12 januari 2023 p. 2, 7-8).

Verzoekende partij toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt zij concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

4.7.12. Nog daargelaten dat verzoekende partij in haar land van herkomst nog beschikt over een familiaal netwerk dat haar eventueel zou kunnen ondersteunen bij een eventuele terugkeer (CGVS, NPO, p. 5-9), dient verder te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming. Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en

zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in *de EUAA Country Guidance* van januari 2023 waarnaar verwerende partij met weblink verwijst, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, 6 1 van de vreemdelingenwet. Ook uit de informatie aangaande de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan die door verwerende partij per aanvullende nota werd bijgebracht (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10), dewelke deels dezelfde is dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund, kan zulks niet worden afgeleid.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige preciaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Uit het geheel van de voorliggende informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt uit niets dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (risikerende te) worden geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Voor zover verzoekende partij nog zou voorhouden dat er onvoldoende informatie zou voorliggen, wijst de Raad erop dat er thans wel voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

4.7.13. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

4.7.14. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, 6 2, c) van de vreemdelingenwet.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld

aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat er *in casu* evenmin concrete elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen. Daar waar verzoekende partij doorheen haar verzoekschrift lijkt te opperen dat er sprake is van een gebrek aan actuele en objectieve informatie, oordeelt de Raad dat verzoekende partij dit gelet op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij geenszins dienstig kan voorhouden. De Raad onderstreept dat de beide partijen een veelheid aan uitgebreide en gedetailleerde informatie aanlevert waarvan velen recent zijn en die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling met wat verzoekende partij doorheen haar kritiek in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, is de Raad dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent haar voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.7.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie, en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 12 januari 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

4.7.16. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend vierentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER